

در آخرین گزارش مجمع جهانی اقتصاد از ریسک های جهانی و روند آن در سال ۲۰۱۸ به ۵ نوع مخاطره یا ریسک به عنوان مهمترین مخاطرات پیش روی اقتصادهای جهان اشاره شده است.

۱- مخاطرات اقتصادی: شامل حباب دارایی در یک اقتصاد رسمی، رکود در بخش اقتصاد رسمی کشورها، شکست مکانیسم مالی یا نهادی، شکست / کمبود زیرساخت های حیاتی، بحران مالی در اقتصادهای کلیدی، بیکاری ساختاری بالا، تجارت غیرقانونی (نظیر جریانه های مالی غیرقانونی، فرار مالیاتی، قاچاق انسان، جرایم سازمان یافته و غیره)، شوک های شدید (افزایش یا کاهش) در قیمت انرژی و تورم غیر قابل کنترل است.

۲- مخاطرات زیست محیطی: شامل رویدادهای شدید آب و هوایی (به عنوان مثال سیل، طوفان و غیره)، شکست در رفع یا تعدیل تغییرات اقلیمی، از دست رفتن تنوع زیستی عمده و فروپاشی اکوسیستم (زمینی یا دریایی)، بلایای طبیعی عمده (نظیر زمین لرزه، سونامی، فوران آتشفشانی، طوفان ژئومغناطیسی)، خطرات زیست محیطی ایجاد شده توسط انسان (کاهش ذخایر نفت، آلودگی های ناشی از رادیو اکتیو و غیره)

۳- مخاطرات مربوط جغرافیای سیاسی (ژئوپولیتیک): شامل شکست حکومت ملی (به دلیل شکست حکومت قانونی، فساد، بن بست سیاسی، و غیره)، شکست حکومت منطقه ای یا جهانی، درگیری های بین استانی یک کشور با پیامدهای منطقه ای، حملات تروریستی در مقیاس بزرگ، فروپاشی دولت یا بحران (نظیر جنگ ها یا معارضات داخلی، کودتای نظامی، دولت های شکست خورده، و غیره) و گسترش استفاده از سلاح های کشتار جمعی

۴- مخاطرات اجتماعی: شامل ریسک های مربوط به شکست در برنامه ریزی شهری، بحران های غذایی، مهاجرت های غیرارادی در مقیاس بزرگ، بی ثباتی عمیق اجتماعی، گسترش سریع و گسترده بیماری های عفونی و بحران های مربوط به آب

۵- مخاطرات تکنولوژیکی (فن آوری): شامل عواقب نامطلوب پیشرفت های تکنولوژیکی، خرابی یا از کار افتادگی زیرساخت های اطلاعاتی حیاتی و شبکه ها، حملات سایبری در مقیاس بزرگ و همچنین وقوع گسترده کلاهبرداری یا سرقت اطلاعات.

در ادامه گزارش، به این نکته اشاره شده که مدیریت ریسک از اهمیت ویژه ای برخوردار است. بر این اساس به مجموعه راهکارهایی برای مدیریت صحیح ریسک های ۵ گانه اشاره شده است:

۱- مدیریت ریسک با شناسایی و برآورد احتمال و تاثیر یک تهدید آغاز می شود. سپس می توان تصمیم گرفت که آیا ریسک در محدوده تحمل ما قرار می گیرد یا خیر؟ و چگونه می توان احتمال وقوع ریسک را کاهش داد یا به صورت حداقل در معرض آن قرار گرفت؟

۲- بهره گیری از فن آوری های جدید و پیشرفت در علم آمار نیز توانایی سیاست گذاران را در شناسایی و ارزیابی خطرات ارتقا می دهند.

۳- در شرایطی که سیاستگذاران تعصباتی داشته باشند و به صورت ایدئولوژیک تصمیم گیری کنند، این امر می تواند موجب ایجاد تحریف در شناسایی ریسک شود. به جای این کار، رهبران می توانند این تحریفات را با تغییر فرآیندهای خود جبران کنند. علاوه بر این، تکیه بر نمونه ها و شواهدی که بلافاصله به ذهن می آیند، به شناخت کورکورانه و ناقص مخاطرات دامن می زند.

۴- وجود اعضای بیش از حد همگن و هم نظر در تصمیم گیری می تواند مانع توانایی آنها را در تشخیص و واکنش مناسب به ریسک شود.

۵- عوامل فرهنگی نیز می توانند نقش مهمی در شناسایی و تحلیل ریسک ایفا کنند.